

عنوان مقاله:

بی خوابی و خواب و رویا در اشعار سعدی و پتراک

محل انتشار:

فصلنامه هنر زبان، دوره 5، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

فاطمه عسگری - استادیار زبان و ادبیات ایتالیایی، دانشگاه تهران، ایران

اشرف السادات اشرفی - دانشجوی دکتری، زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اراک، ایران

خلاصه مقاله:

پدیده بی خوابی، یکی از مضامین شعری است که به عنوان یک خصیصه و سبک شعری در اشعار سعدی دارای بسامد فراوانی می باشد. بی خوابی عاشق، موضوعی است که شاعران چه در ادبیات غربی و چه در ادبیات شرقی، با محوریت آن، اشعار زیبایی سروده اند که حاکی از رنج و درد شبانه و آندوه شاعر از هجر و فراق یار و تداعی خاطرات معشوق می باشد. شاعران در این بخش، از بی خوابی های شبانه و طولانی بودن شب عاشق بسیار سروده اند. رویا و خواب نیز از جمله عناصر رازآلود و شگفت انگیزی است که معمولا به دنبال پدیده بی خوابی، همیشه در اشعار شاعر عاشق دیده می شود. شاعران در خواب و رویا، به آرزوها و رویاهای دست نیافته خویش دست می یابند. در این مقاله نویسندگان با مطالعه بر روی مصادیقی از دو پیکره شعری و در پی بررسی تطبیقی بین بی خوابی های شبانه و خواب و رویاهای این دو شاعر بزرگ، به دنبال تفاوت ها و شباهت ها، میان آثار ایشان می باشند. با توجه به تاثیری که فرهنگ و ادبیات ملل بر روی یکدیگر دارند تعمق و بررسی در این پدیده ضروری به نظر می رسد. در انتهای تحقیقات به شباهت و تفاوت های موجود میان بی خوابی های عاشق و استفاده از خواب و رویا در اشعار این دو چهره فاخر در ادبیات غنایی شرق و غرب دست یافتیم.

کلمات کلیدی:

سعدی، پتراک، رویای شبانه، بی خوابی، مطالعه تطبیقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1242524>

